

נה.

זה המזמור אמר דוד כשברח מירושלים מפני בעלי לשון הרע. והם היו דואג ואחיתופל שאמרו עליו שהוא חייב כיתה ודור היה בחזק לאחיתופל לאוהב ועשה לו כל הכבוד והוא היה בוגר וחלל חברית וקולל דוד כל שונאיו למען ידעו כל הדרות ולא יורונו עוד :

סם י

א למנצח בנגינת משכיל לדוד : ב האזינה אלהים תפילתי ואלתתעלם מתחנותי : ג הקשיבה לי וענני אריר בשיתי ואהימה : ד מקול אויב מפני עקת רשע כרימיטו עלי און ובאה ישטמוני : ה לפי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי : ו יראה ורעד יבא בי ותכפני פלצות : ז ואמר מיינתן לי אבר פיונה אעופה ואשכנה : ח הגה ארתיק נדר אלן במדבר סלה : ט אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער : י פלע אדני פלג לשונם כיראיתי חמם וריב בעיר : יא יומם ולילה יסובבה עליחומתיה ואון ועמל בקרבה : יב הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה : יג כי לא יאויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר מכוני : יד ואתה אנוש בערבי אלופי ומידעי : טו אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש : טז ישיא מות עלימו ידרו שאול חיים כירעו במגורם בקרבם : יז אני אל אלהים אקרא ויהיה וישעני : יח ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי : יט פדה בשלום נפשי מקרבי לי כיר ברבים הו עמדי : כ ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים : כא שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו : כב חלקו מחמאת פיו וקרבי לבו רבו דבריו משמן והמה פתחות : כג השלך עריותה ויהבך והוא יכפרך לאיתן לעולם מוט לצדיק : כד ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך :

נו.

זה המזמור אמר כשהיה אצל אכיש אחיש של גלית ומבקשים אותו להרגו והתנצל עצמו מה שהלך ביד שונאו ונדר נדרים בצרתו :

א למנצח עליונות אלם רחמים לדוד מכתם באהז אותו פלשתים בגת : ב חנני אלהים כירשאפני אנוש פליהום להם ולחצני : ג שאפו שוררי פלי היום כירבבים לחמים לי מרום : ד יום אירא אני אליך אבטח : ה באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מהיעשה בשר לי : ו פליהום דברי יעצבו עלי פלימחשבתם לרע : ז יגורו יצפונו המה עקבי ישמרו באשר קנו נפשי : ח על און פלטלמו באה עמים והורד אלהים : ט נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנארה הלא בספרתך : י אז וישבו אויבי אחור ביום אקרא וזהירעתי כיראלהים לי : יא באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר : יב באלהים בטחתי לא אירא מהיעשה אדם לי : יג עלי אלהים נדרך אשלים תודות לך : יד כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מרחי להתהלך לפני אלהים באור חתים :

נז.

התפלה זו עשה במערה על דרך וירא ויער. שלא אהרג ושלא יהרג והיה בסכנה גדולה והקב"ה עשה לו נוראים בהצלתו בזכות הבטחון :

א למנצח אלתשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה : ב חנני אלהים חנני כי בך חסיה נפשי ובצל כנפיה אחסה עדיעבר הוות : ג אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי : ד ישלח משמים וישעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו : ה נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חרה : ו רומה עלי השמים אלהים על פליהארץ כבודך : ז רשת הכינו לפעמי כפף נפשי פרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה : ח נכון לפי אלהים נכון לפי אשירה ואמרה : ט עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר : י אודך בעמים אדני אומרך בלאמים : יא כירגל ערשמים חסדך וערשחקים אמתך : יב רומה עלי שמים אלהים על פליהארץ כבודך :

נח.

בזה המזמור מבואר היאך דוד מקונן על אבנר ושאר שונאיו שהיו אומרים על שאול שהיה כרין שורף אתר דוד :

א למנצח אלתשחת לדוד מכתם בשלח שאול צדק הדברון מישרים תשפטו בני אדם : ג אף בלב עולת תפעלון בארץ חמם ידילם תפלסון : ד ורו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב : ה חמתלמו בדרמות חמת נחש כמזפתן חוש יאמם אונן : ו אשר לא ישמע לקול מלחשים חובר חברים מחפם : ז אלהים הרם שנימו בפימו מלתעות פפירים נתון ויהוה : ח ימאסו כמזמים יתהלכו למו ידרך חציו כמו יתמללו : ט כמו שבלול תמם יהלך נפל אשת בלי חזו שמש : י בטרם יבינו סירתכם אטר כמזחתי כמזחרון ישערנו : יא ישמח צדיק כיריחות נקם פעמי ירחץ בדם הרשע : יב ויאמר אדם אף פרי לצדיק אף יש אלהים שפטים בארץ :

נח.

בו מבואר נס גדול שנעשה לדוד והיאך היה בסכנה גדולה והיה נצול מחלון שלא הרגישו שומרי הפתח והפלות ותחננום ובקשות גדולות שהיה דוד עושה לעת הזאת :

א למנצח אלתשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו אתהפית להמיתו : ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני : ג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני : ד כי הגה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה : ה בליעון ירצון ויפוננו עורה לקראתי וראה : ו ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד פליהגוים אל תחן פליבגרי און סלה : ז וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר : ח הגה ויביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כירמי שמע : ט ואתה יהוה תשחקלמו תלעג לכלהגוים : י עזו אליך אשמרה כיראלהים משגבי : יא אלהי חסדי יקדמי אלהים יראני בשורי : יב אלתהרגם ופן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגנו אדני : יג חטאת פיו דבר שפתיו וילכדו בגאונם ומאלה ומפחש יספרו : יד פלה בחמה פלה ואינמו וידעו כיראלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה : טז וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר : טז המה יגיעון לאכל אסלא ישבעו וילינו : יז ואני אשיר עזך וארגן לבקר חסדך כיריחית משגב לי ומנום ביום צרלי : יח עזי אליך אמרה כיראלהים משגבי אלהי חסדי :